

Cartea Urantia

<< [Capitolul 49](#) | [Părți](#) | [Conținutul](#) | [Capitolul 51](#) >>

Capitolul 50

Prinții Planetari

50:0.1 (572.1) DEȘI aparțin ordinului Fiilor Lanonandeki, Prinții Planetari sunt atât de specializați în serviciul lor încât sunt în general considerați ca un grup distinct. După ce au fost atestați de către Melchizedeki ca Lanonandeki secundari, acești Fii ai universului local sunt atașați rezervelor ordinului lor din sediul constelației. De acolo, ei primesc diverse sarcini de la Suveranii Sistemului, și în cele din urmă sunt desemnați ca Prinți Planetari și trimiși ca să guverneze lumile locuite aflate în evoluție.

50:0.2 (572.2) Atunci când are loc atașarea unui șef unei planete date, decizia unui Suveran de Sistem este declanșată de o cerere a Purtătorilor Vieții reclamând un șef administrativ pentru o lume unde ei au stabilit viața și au dezvoltat ființe evolutive inteligente. Toate planetele locuite de creaturi evolutive muritoare se văd încredințate unui șef planetar al acestui ordin de filiație.

1. Misiunea Prinților

50:1.1 (572.3) Prințul Planetar și frații săi asistenți reprezintă (făcând abstracție de încarnare) forma personalizată prin care Fiul Etern al Paradisului poate să vină cât se poate de aproape de umilele creaturi ale timpului și ale spațiului. Este adevărat că Fiul Creator atinge creaturile tărâmurilor prin spiritul său, însă Prinții Planetari reprezintă cel din urmă ordin personal al Fiilor din seria care se extinde din Paradis până la copiii oamenilor. Spiritul Infinit ajunge foarte aproape de oameni în persoana păzitorilor destinului și a altor ființe îngerești; Tatăl Universal trăiește în om prin prezența personală a Veghetorilor de Mister; Prințul Planetar reprezintă însă ultimul efort al Fiului Etern și al Fiilor săi de a se apropia de voi. Pe o lume nou locuită, Prințul Planetar este singurul reprezentant a cărui divinitate este completă. El este efectiv provenit din Fiul Creator (urmașul Tatălui Universal și al Fiului Etern) și din Divina Slujitoare (Fiica Spiritului Infinit din universul local).

50:1.2 (572.4) Prințul unei planete recent locuite este înconjurat de un corp loial de ajutoare și de asistenți, și de un mare număr de spirite slujitoare. Dar corpul conducător al unei lumi nou locuite trebuie să aparțină ordinelor inferioare ale administratorilor sistemului pentru a putea fi compătitori și înțelegători în ceea ce privește problemele și dificultățile planetare, iar tot acest efort de a oferi lumilor evolutive un guvern plin de compasiune implică riscul sporit că personalitățile

sale aproape umane s-ar putea rătăci în înălțarea propriei lor minți mai presus de voința Șefilor Supremi.

50:1.3 (572.5) Datorită faptului că sunt într-un tot singuri în calitate de reprezentanți ai divinității pe planetele individuale, acești Fii sunt supuși unei severe încercări, iar Nebadonul a suferit din nefericire mai multe rebeliuni. Creația Suveranilor Sistemici și a Prinților Planetari comportă personalizarea unui concept care s-a îndepărtat din ce în ce mai mult de Tatăl Universal și de Fiul Etern. Primejdia de a pierde simțul proporțiilor propriei tale importanțe se mărește, și sporesc și riscurile de a vedea treptele inferioare incapabile să priceapă cum se cuvine valoarea și relațiile numeroaselor ordine de ființe divine, precum și ierarhia autorității lor. Faptul că Tatăl nu este personal prezent în universurile locale impune deopotrivă tuturor acestor Fii o anumită încercare a credinței și a loialității.

50:1.4 (573.1) Este totuși ceva rar ca prinții planetari ai acestor lumi să eșueze în misiunea lor de organizare și de administrare a sferelor locuite, iar reușita lor ușurează treptat misiunile ulterioare ale Fiilor Materiali, care vin să implanteze formele superioare ale vieții creaturilor pe oamenii primitivi ai lumilor. Guvernarea lor contribuie, de asemenea, foarte mult la pregătirea planetelor pentru Fiii Paradisiaci ai lui Dumnezeu, care vor veni ulterior să judece lumile și să inaugureze dispensații succesive.

2. Administrarea planetară

50:2.1 (573.2)

Toți Prinții Planetari sunt plasați sub jurisdicția administrativă universală a lui Gabriel, șeful executiv al lui Mihail, cu toate că, în ceea ce privește autoritatea imediată, ei sunt supuși unor ordine executive ale Suveranilor de Sisteme.

50:2.2 (573.3)

Prinții Planetari pot în orice moment să ceară sfatul Melchizedekilor, străvechii lor instructori și mentori, dar ei nu sunt în mod arbitrar siliți să recurgă la acest ajutor, și, dacă asemenea ajutor nu este cerut de bună voie, Melchizedekii nu intervin în administrarea planetară. Acești conducători ai unei planete pot astfel să se prevaleze de sfatul celor douăzeci și patru de consilieri reuiniți provenind din lumile de manifestare ale sistemului. În Satania, acești consilieri sunt astăzi cu toții nativi ai Urantiei. Și există, de asemenea, în sediul constelației, un consiliu analog de șaiszeci de membri, și ei aleși dintre ființele evolutive ale tărâmurilor.

50:2.3 (573.4)

Guvernarea planetelor evolutive este în principal autocratică la începuturile instabile ale carierei lor. Prinții Planetari organizează grupurile lor specializate de asistenți recrutându-i din corpul lor de ajutoare planetare. Ei sunt înconjurați în general de un consiliu suprem de doisprezece membri, aleși în chip variabil și divers constituiți pe diferitele lumi. Un Prinț Planetar poate, de asemenea, să fie ajutat de o mulțime de membri din cel de-al treilea ordin al grupului său de filiație, și uneori, pe anumite lumi, de către un asociat din propriul lui ordin, un Lanonandek secundar.

50:2.4 (573.5)

Întregul Stat major al unui șef planetar este în întregime compus din personalități ale Spiritului Infinit, din anumite tipuri de ființe superioare evolute și din muritori ascendenți venind din alte

lumi. El comportă în medie o mie de persoane, și pe măsură ce planeta progresează, numărul de ajutoare ale acestui corp se poate ridica până la cinci mii sau chiar mai mult. De fiecare dată când Prinții Planetari au nevoie de asistenți suplimentari, le este de ajuns să formuleze cererea către frații lor, Suveranii de Sisteme, și ea este aprobată pe loc.

50:2.5 (573.6) Natura, organizarea și administrarea planetelor sunt foarte variabile, dar ele sunt toate prevăzute cu tribunale de justiție. Sistemul judiciar al unui univers local începe cu tribunalele unui Prinț Planetar, care sunt prezidate de un membru al statului său major personal. Decretele acestor curți reflectă o atitudine foarte părintească și discreționară. Pentru toate problemele care depășesc reglementarea locuitorilor planetei, este posibil să se facă apel la tribunalele superioare, însă toate chestiunile care privesc propria lume, sunt în mare măsură puse la discreția personală a prințului.

50:2.6 (574.1) Comisiile voiajore de conciliatori servesc și completează tribunalele planetare. Controlorii fizici și spirituali sunt supuși verdictelor conciliatorilor, însă nici o sentință nu este niciodată pusă în mod arbitrar în executare fără consimțământul Tatălui Constelației, deoarece „Preaînălții domnesc în împărățiile oamenilor.”

50:2.7 (574.2) Controlorii și transformatorii afectați planetelor pot, de asemenea, să colaboreze cu îngeri și cu alte ordine de ființe celeste, făcându-le pe aceste din urmă personalități vizibile creaturilor muritoare. Cu ocazii speciale, ajutoarele serafice și chiar și Melchizedekii pot deveni vizibili pentru locuitorii lumilor evolutive,

și chiar fac acest lucru. Motivul principal pentru a-i aduce pe ascenderii muritori din capitala sistemului și de a-i integra în statul-major al Prințului Planetar este de a înlesni comunicările cu locuitorii țărâmului.

3. Statul-major corporal al Prințului

50:3.1 (574.3) Când un Prinț Planetar pleacă pe o lume tânără, el duce în general cu el un grup de ascendenți voluntari, care vin din sediul sistemului local. Acești ascendenți îl însoțesc pe Prinț pentru a-l sfătui și a-l ajuta în munca de ameliorare inițială a rasei. Acest corp de ajutoare materiale constituie legătura dintre prinț și rasele lumii. Caligastia, Prințul Urantiei, dispunea de un corp de o sută de ajutoare de acest ordin.

50:3.2 (574.4) Acești asistenți morontiali voluntari sunt cetățeni ai capitalei unui sistem, și nici unul dintre ei nu s-a contopit cu Ajustorul său interior. În timp ce se reîntorc temporar la o stare materială anterioară, Ajustorii lor păstrează statutul rezidențial al sediului sistemic.

50:3.3 (574.5) Purtătorii Vieții, arhitecții formei, furnizează acestor voluntari noi corpuri fizice pe care le ocupă în timpul șederii lor planetare. Aceste forme de personalitate sunt scutite de bolile obișnuite ale țărmurilor, dar, ca și corpurile morontiale primitive, ele sunt supuse anumitor accidente de natură mecanică.

50:3.4 (574.6)

Statul-major corporal al prințului este în general retras de pe planetă cu ocazia judecății următoare, în momentul sosirii celui de-al doilea Fiu pe sferă. Înainte de a pleca de acolo, membrii săi își încredințează de obicei sarcinile urmașilor lor comuni și anumitor nativi superiori voluntari. Pe lumile unde ajutoarele prințului au avut permisiunea de a se împreuna cu membrii grupurilor superioare ai raselor autohtone, urmașii lor, în general, i-au succedat.

50:3.5 (574.7)

Acești asistenți ai Prințului Planetar se împerechează rar cu rasele lumilor, însă ei se împreunează întotdeauna între ei. Două clase de ființe rezultă din aceste uniuni: tipul primar de creaturi mediene, precum și anumite tipuri înălțate de ființe materiale care rămân atașate statului-major al prințului, după ce părinții lor au plecat cu ocazia sosirii lui Adam și a Evei. Acești copii nu se împreunează cu rasele muritoare, decât în anumite cazuri de urgență, și atunci la ordinul Prințului Planetar. În acest caz, copiii lor - nepoții membrilor statului-major corporal - se bucură de același statut ca și rasele superioare ale vremii și ale generației lor. Toți urmașii acestor asistenți semimateriali ai Prințului Planetar sunt locuiți de Ajustori.

50:3.6 (575.1)

La sfârșitul dispensației prințului, când vine vremea ca „statul-major de reversiune” să fie retrimis în sediul sistemului pentru a-și relua cariera către Paradis, acești ascendenți se prezintă la Purtătorii Vieții pentru a li se restitui corpul lor material. Ei intră în somnul lor de tranziție, din care se trezesc eliberați de hainele lor muritoare de piele și reînbrăcați cu forme morontiale, gata pentru

transportul serafic de reîntoarcere către capitala sistemului, unde Ajustorii detașați de ei îi așteaptă. Ei sunt în întârziere cu o întreagă dispensație față de clasa lor de pe Jerusem, însă au dobândit o experiență unică și extraordinară, un capitol rar în cariera unui ascender muritor.

4. Cartierul general și școlile planetare

50:4.1 (575.2) Statul-major corporal al prințului organizează devreme școli planetare de educație și de cultură, unde este instruită elita raselor evolutive, și de unde este apoi trimisă către popoarele lor pentru ca ele să fie învățate aceste moduri mai bune de acțiune. Aceste școli ale prințului sunt situate în cartierul general material al planetei.

50:4.2 (575.3) O mare parte a muncii fizice legate de stabilirea orașului-sediu este îndeplinită de statul-major corporal. Aceste orașe-sediu, sau colonii primitive ale Prințului Planetar, sunt foarte diferite de ceea ce și-ar putea imagina un muritor al Urantiei. În comparație cu cele ale epocilor mai târzii, ele sunt simple, caracterizate prin ornamente minerale și printr-o construcție materială relativ avansată. Toate acestea se deosebesc de regimul adamic centrat în jurul unui cartier general al grădinilor, de unde Adamii își urmează opera lor în favoarea raselor în timpul celei de-a doua dispensații a Fiilor universului.

50:4.3 (575.4) La instalarea cartierului general pe lumea voastră, fiecare locuință omenească era înconjurată de vaste ținuturi. Triburile îndepărtate continuau să se dedice vânatului și căutării hranei, în timp ce, în școlile Prințului, elevii și profesorii erau cu toții agricultori și horticultori. Aici timpul era în mod egal divizat pentru următoarele munci:

50:4.4 (575.5) 1. *Munca fizică*. Cultivarea solului asociată cu construirea și decorarea caselor.

50:4.5 (575.6) 2. *Activitățile sociale*. Reprezentațiile teatrale și grupările culturale.

50:4.6 (575.7) 3. *Aplicația educațională*. Instruirea individuală în raport cu învățătura grupului familial, completată de o pregătire specializată de clasă.

50:4.7 (575.8) 4. *Educația profesională*. Școli de căsnicie și de reformare a căminului, școli aplicative de artă și de meserii, precum și clase formatoare de instructori - laici, culturali și religioși.

50:4.8 (575.9) 5. *Cultura spirituală*. Fraternitatea maestrilor, iluminarea grupurilor de copii și a tinerilor, precum și pregătirea copiilor indigeni adoptați ca misionari pe lângă poporul lor.

50:4.9 (575.10) Un Prinț Planetar nu este vizibil pentru ființele muritoare; faptul de a crede în reprezentările pe care le fac asupra lui ființele semimateriale ale statului său major, reprezintă o probă de credință. Aceste școli de cultură și de educație sunt însă bine adaptate la nevoile fiecărei planete; o vie și lăudabilă întrecere se

dezvoltă curând printre rasele omenești în eforturile lor de a se face admise în aceste diverse instituții de învățământ.

50:4.10 (575.11) Pornind de la acest centru mondial de cultură și de realizare, o influență înălțătoare și civilizată iradiază progresiv toate popoarele și transformă lent, dar sigur, rasele evolutive. Între timp, copiii educați și spiritualizați ai popoarelor învecinate, care au fost adoptați și instruiți în școlile prințului, se reîntorc la grupul lor natal, și stabilesc, la capacitatea lor maximă, noi centre puternice de studiu și de cultură, pe care le întrețin după planul școlilor prințului.

50:4.11 (576.1) Pe Urantia, aceste planuri destinate progresului planetar și perfecționării culturale erau în plin curs de aplicare și se executau într-un mod satisfăcător, când toată întreprinderea a luat sfârșit într-un mod mai degrabă brusc și prea puțin glorios prin aderarea lui Caligastia la rebeliunea lui Lucifer.

50:4.12 (576.2) Pentru mine, unul dintre episoadele cel mai profund șocante ale acestei rebeliuni a fost acela de a afla cruda perfidie a lui Caligastia, membru al propriului meu ordin de filiație, care, cu bună știință, și cu o răutate calculată, a pervertit sistematic instruirea și a otrăvit învățătura care era dată în școlile planetare ale Urantiei deschise în acel moment. Ruina acestor școli a fost rapidă și completă.

50:4.13 (576.3) Mulți dintre urmașii ascendenților statului-major materializat al Prințului au rămas loiali și au dezertat din rândurile ordinului lui Caligastia. Acești credincioși au fost încurajați de administratorii provizorii Melchizedeki ai Urantiei și, într-o epocă ulterioară, urmașii lor au ajutat mult la susținerea conceptelor

planetare de adevăr și de dreptate. Lucrarea acestor evangheliști loiali a contribuit la împiedicarea dispariției totale a adevărului spiritual de pe Urantia. Aceste suflete curajoase și urmașii lor au păstrat vie o anumită cunoaștere a legii Tatălui și au păstrat, pentru rasele lumii, conceptul dispensațiilor planetare succesive, aduse de diversele ordine ale Fiilor divini.

5. Civilizația progresivă

50:5.1 (576.4) Prinții loiali ai lumilor locuite rămân atașați permanent planetei pentru care au fost desemnați inițial. Fiii Paradisului care aduc cu ei dispensații pot să vină și să plece, însă un Prinț Planetar care a reușit rămâne șef al țărâmului său. Munca sa este întru totul independentă de misiunile Fiilor Superiori, căci ea este menită să favorizeze dezvoltarea civilizației planetare.

50:5.2 (576.5) Progresul civilizației se aseamănă prea puțin pe două planete. Detaliile desfășurării evoluției muritorilor sunt foarte diferite pe multe lumi neasemănătoare. În pofida a numeroase diversificări ale dezvoltării planetare în domeniile fizic, intelectual și social, toate sferele evolutive progresează în anumite direcții bine definite.

50:5.3 (576.6) Sub guvernarea binefăcătoare a unui Prinț Planetar, lărgită de Fiii Materiali și punctată de misiunile periodice ale Fiilor

Paradisului, rasele muritoare ale unei lumii medii a timpului și spațiului trec succesiv prin următoarele șapte epoci evolutive:

50:5.4 (576.7) 1. *Epoca nutriției*. Creaturile preumane și rasele inițiale de oameni primitivi se ocupă în principal de probleme de hrană. Aceste ființe în evoluție își petrec orele de veghe căutându-și hrana sau bătându-se, ofensiv sau defensiv. Căutarea hranei este de supremă importanță în mintea acestor primi strămoși ai civilizației.

50:5.5 (576.8) 2. *Perioada securității*. Imediat ce vânătorii primitivi pot să drămuiască puțin timp liber în căutarea lor de hrană, ei își folosesc răgazul pentru a-și spori siguranța. Se consacră tot mai multă atenție tehnicii războiului. Ei își fortifică locuințele, și clanurile devin tot mai solide din cauza temerii reciproce și prin insuflarea urii față de grupurile străine. Autoconservarea este o ocupație care urmează întotdeauna autoîntreținerea.

50:5.6 (577.1) 3. *Era confortului material*. După ce au rezolvat parțial problemele alimentare și au atins un oarecare grad de securitate, oamenii și-au consacrat răgazul în plus dezvoltării confortului lor personal. Luxul rivalizează cu necesitatea la ocuparea centrului scenei activităților umane. Această perioadă este mult prea adesea caracterizată de tiranie, de toleranță, de îmbuibare și de beție. Elementele slabe ale raselor au înclinație către excese și brutalitate. Acești plăpânzi căutători de plăceri sunt treptat subjugați de elementele mai puternice ale civilizației în progres, care iubesc adevărul.

50:5.7 (577.2)

4. *Căutarea cunoașterii și a înțelepciunii.* Hrana, siguranța, plăcerea și răgazul oferă baza care permite culturii să se dezvolte și cunoștințelor să se răspândească. Efortul de a pune cunoștințele în practică duce la înțelepciune și, când o cultură a învățat să profite de experiență și să se perfecționeze prin ea, atunci a sosit civilizația cu adevărat. Alimentația, securitatea și confortul material încă domină societatea, dar multor indivizi orientați către viitor le este foame de cunoaștere și sete de înțelepciune. Fiecărui copil i se oferă ocazia de a învăța prin practică, iar educația este cuvântul de ordine al acestor vremuri.

50:5.8 (577.3)

5. *Epoca filozofiei și a fraternității.* Când muritorii învață să gândească și încep să profite de experiență, ei devin filozofi, se apucă să raționeze în sinea lor și să exerseze o judecată chibzuită. Societatea acestei perioade devine etică, iar oamenii acestei epoci devin realmente ființe morale. Ființele morale și înțelepte sunt capabile să stabilească fraternitatea umană pe această lume în progres. Ființele etice și morale pot învăța să trăiască după regula de aur.

50:5.9 (577.4)

6. *Epoca strădaniei spirituale.* Când muritorii care evoluau au trecut prin stadiile de dezvoltare fizică, intelectuală și socială, ei ating mai devreme sau mai târziu nivele de clarviziune personală care îi stimulează să caute satisfacții spirituale și înțelegeri cosmice. Religia reușește să se ridice de la domeniile emoționale ale fricii și ale superstiției la nivelele superioare ale înțelepciunii cosmice și ale experienței spirituale personale. Educația aspiră la dobândirea

de înțelesuri; cultura percepe relațiile cosmice și adevăratele valori. Muritorii care evoluează astfel sunt sincer cultivați, cu adevărat educați, și subtil cunoscători de Dumnezeu .

50:5.10 (577.5) 7. *Era luminii și a vieții*. Aceasta este înflorirea epocilor succesive de securitate fizică, de expansiune intelectuală, de cultură socială, și de realizare spirituală. Aceste înfăptuiri omenești sunt acum îmbinate, asociate, și coordonate, într-o unitate cosmică și într-o servire dezinteresată. În limitele naturii finite și a înzestrărilor materiale, nu se impune nici o graniță posibilităților de realizare evolutivă a generațiilor în progres care trăiesc succesiv pe aceste lumi celeste și bine stabilite ale timpului și spațiului.

50:5.11 (577.6) După ce au servit sferele lor pe parcursul dispensațiilor succesive ale istoriei lumii și ale epocilor progresive de avansare planetară, Prinții Planetari sunt ridicați la rangul de Suverani Planetari cu ocazia inaugurării erei luminii și a vieții.

6. Cultura planetară

50:6.1 (578.1) Izolarea Urantiei face posibilă descrierea multor particularități ale modului de viață și al anturajului vecinilor voștri din Satania. Noi suntem limitați în aceste expuneri de carantina planetară și de izolarea sistemului. Toate eforturile noastre de a-i ilumina pe muritorii Urantiei sunt supuse acestor restricții, dar, în măsura în care este permis, voi ați fost instruiți asupra progreselor

unei lumi evolutive medii, și sunteți în stare să comparați cariera unei astfel de lumi cu prezenta stare a Urantieii.

50:6.2 (578.2) Dezvoltarea civilizației pe Urantia nu este foarte diferită de cea a altor lumi care au avut nefericirea de a fi izolate din punct de vedere spiritual. Însă, atunci când este comparată cu lumile loiale ale universului, planeta voastră apare ca fiind foarte confuză și mult întârziată în toate fazele de progres intelectual și de realizare spirituală.

50:6.3 (578.3) Din cauza necazurilor lor planetare, urantienii sunt împiedicați în a înțelege mare lucru din cultura lumilor normale. Dar nu ar trebui să vă imaginați că lumile evolutive, chiar și cele mai ideale, sunt sfere unde viața este o potecă netedă și înflorită. Lupta face întotdeauna parte din viața inițială a raselor muritoare. Efortul și decizia sunt factori esențiali pentru dobândirea de valori de supraviețuire.

50:6.4 (578.4) Cultura presupune o calitate a minții; cultura nu poate fi reînsuflețită dacă mintea nu se înalță. Un intelect superior va căuta o cultură nobilă, și va găsi un mijloc de a atinge acest scop. Mințile inferioare vor disprețui cultura cea mai înaltă, chiar dacă li se oferă dă de-a gata. Multe lucruri depind, de asemenea, de misiunile succesive ale Fiilor divini și de măsura în care primesc iluminarea epocile dispensațiilor lor respective.

50:6.5 (578.5) Nu ar trebui uitat că, timp de două sute de mii de ani, toate lumile Sataniei au rămas din punct de vedere spiritual sub interdicția Norlatiadekului, ca urmare a rebeliunii lui Lucifer. Și vor fi necesare epoci de-a rândul pentru a repara neajunsurile cauzate de

păcatele și de secesiunea care au rezultat. Lumea voastră continuă să urmeze o carieră neregulată și plină de vicisitudini din pricina dublei sale tragedii a unui Prinț Planetar rebel și a unui Fiu Material foarte slab. Nici chiar coborârea lui Cristos Mihail pe Urantia nu a înlăturat imediat consecințele temporale ale acestor grave greșeli din administrarea anterioară a acestei lumi.

7. Recompensele izolării

50:7.1 (578.6) La prima vedere, s-ar părea că Urantia și lumile asociate în izolare sunt foarte nefericite de faptul de a fi private de prezența și de influența binefăcătoare a personalităților supraumane, cum ar fi un Prinț Planetar, și de un Fiu și o Fiică Materiali. Dar izolarea acestor sfere le oferă raselor lor o ocazie unică de a-și exersa credința și de a-și dezvolta o calitate specială a încrederii în siguranța cosmică, care nu depinde nici de vedere, nici de vreo altă considerație materială. Se poate întâmpla, în cele din urmă, ca creaturile omenești care vin din lumile puse în carantină în urma rebeliunii să fie extrem de norocoase. Noi am descoperit că acești ascenderi se văd însărcinați de foarte devreme cu numeroase misiuni speciale în întreprinderile cosmice în care o credință netăgăduită și o încredere sublimă sunt esențiale pentru înfăptuirea lor.

50:7.2 (579.1) Pe Jerusem, ascenderii lumilor izolate ocupă un sector rezidențial privat și sunt cunoscuți sub numele de *agondonteri*, ceea ce înseamnă creaturi cu voință evolutivă care pot să creadă fără să

vadă, să persevereze când sunt izolate și să triumfe asupra dificultăților aproape insurmontabile, chiar și atunci când sunt singure. Această grupare funcțională de agondonteri persistă de-a lungul ascensiunii universului local și a traversării suprauniversului. Ea dispare în timpul șederii în Havona, dar reapare rapid după sosirea în Paradis și subzistă categoric în Corpul de Finalitate Muritor. Tabamantia este un *agondonter* de statut finalitar, supraviețuitor al unei sfere puse în carantină după prima rebeliune care a avut vreodată loc în universul timpului și spațiului.

50:7.3 (579.2) Pe parcursul întregii cariere a Paradisului, răsplata urmează efortul ca un rezultat al cauzelor. Aceste recompense separă individul de ceea ce reprezintă media, oferind variante de experiență ale creaturilor, și contribuind la diversitatea înfăptuirilor ultime în corpul colectiv al finalitarilor.

50:7.4 (579.3) [Prezentat de un Fiu Lanonandek Secundar din Corpul de Rezervă.]